

пиене е кладенчова и достатъчна. Тука има много сѣмейства заразени отъ «кроста».

Мжжската носия е: потури, поясъ, касачета и калпакъ, а женската—вълненици, сукмани и прѣстилка.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Освѣнъ него сѣятъ още и: жито, ржжъ, ечмикъ и овесъ. Почвата е черноземна. Земята обработватъ съ плугове; сѣмената прѣчистватъ съ триори и кукуруза прѣкошаватъ съ мотики. При обработването на земята селенитѣ си служатъ съ волове и биволи. Селото притежава 3,000 декара ниви и около 2,000 декара гори и ливади. Срѣдно всѣко сѣмейство има по 50 декара земя и харчи годишно около 200 лева. Единъ декаръ земя дава приходъ срѣдно по 10 лева и се цѣни 15—30 лева.

Освѣнъ съ земледѣлие, селенитѣ се занимаватъ и съ скотовѣдство и птицевѣдство, като развѣждатъ: говеда, коне, биволи, овце, свине, кокошки, гжски и др. Селенитѣ отиватъ на пазаръ за кжщни потребности въ Бѣла—Слатина, а каратъ хранитѣ си въ Орѣхово.

Има мнозина селени задължнѣли на з. банка и частни лица. Смѣткитѣ си уреждатъ по-вечето доброволно.

По-вече отъ 100 декара земя иматъ слѣднитѣ земледѣлци: К. Герговъ, Р. Цѣновъ, П. Герговъ. Н. Янчовъ, М. Цвѣтковъ, В. Лукановъ и др.

По-видни търговци на стока и храни сж: Н. Янчовъ, Г. Ивановъ и К. Герговъ.

Крѣчмари сж: П. Ивановъ и Кр. Герговъ. Първия отъ тѣхъ има и дюгенъ съ разни стоки.

Основното училище въ това село е отворено прѣзъ 1880 год. и се помѣщава до сега въ едно